

[Nør Christensen]

der jo i virkeligheden kun kodificerer den allerede betående retstilstand på dette område. CD har altid været noget skeptisk over for dette at give Europa-Parlamentet yderligere magt og kompetence, men da der aktuelt kun er tale om at udvide Europa-Parlamentets konsultationsprocedure, kan CD tilslutte sig det foreliggende forslag.

Hvad angår den foreslåede effektivisering af de procedureregler, der skal regulere det indre marked, er det centrum-demokraternes opfattelse, at Danmark har en ganske væsentlig positiv interesse i en sådan effektivisering, og vi kan derfor fra vores side give fuld og hel tilslutning.

Til slut vil jeg blot benytte den givne anledning til at takke socialdemokratiet for, at man fortsat giver en helhjertet opbakning til vort ønske om at få det indre marked til at fungere. Det er prisværdigt, at socialdemokratiet ikke har ladet sig påvirke af den almindelige negative holdning til EF i dele af befolkningen, en holdning, som vi i CD med CDs positive EF-engagement tager afstand fra.

De foreløbige resultater er altså, som jeg allerede har sagt det, tilfredsstillende, og vi håber, det på længere sigt vil komme til at gavne vort land.

Da det nok er den sidste mulighed, inden Spanien og Portugal træder ind i EF, skal jeg også benytte lejligheden til her at byde Spanien og Portugal velkommen i EF og give udtryk for, at netop disse to landes indtræden i EF vel er udtryk for solidaritet i et lidt større perspektiv.

Endelig skal jeg ikke undlade at gøre en enkelt bemærkning vedrørende samarbejdet. Fru Lilli Gyldenkilde talte om samarbejdet og dets præmisser. Det er naturligvis altid godt, at partier vil samarbejde, men så må man også være indstillet på i et samarbejde, at andre partier, andre lande, andre grupper samarbejder til deres fælles gavn og til deres fælles glæde, selv om man måske i den pågældende situation ikke selv lider skade eller direkte skade. Det har vi fra CDs side ofte gjort os til talsmand for, ikke alene for så vidt angår EF-spørgsmålet, men også for så vidt angår det nordiske samarbejde.

Min allersidste bemærkning skal være følgende. Der var engang en romersk senator, som ved adskillige lejligheder sagde: »Jeg mener for øvrigt, at Karthago bør ødelæg-

ges«. Nu er vi fra CDs side ikke særlig krigsrisk og ønsker ikke at ødelægge nogen, men vi er meget stærke tilhængere af unionstanker, og vi håber, at det på længere sigt vil lykkes at føre disse tanker ud i livet.

Albrechtsen (VS):

Det, der først og fremmest er afgørende i denne sag, er og bliver socialdemokratiets standpunkt. I realiteten er det jo socialdemokratiet, der har det afgørende ord i spørgsmålet om, hvorvidt Danmark til syvende og sidst skal tilslutte sig et forhandlingsresultat, eller om Danmark skal sige definitivt nej. Dermed har jeg også sagt, hvem der efter min opfattelse bærer hovedansvaret for den endelige beslutning. Hvis socialdemokratiet ender med at godkende et forhandlingsresultat, bør det i hvert fald sikre, at det bliver vælgerne, der får den endelige afgørelse; det vil jeg vende tilbage til.

Efter mødet i markedsudvalget den 29. november 1985 sagde hr. Ivar Nørgaard kort og præcist det, der skulle siges i den sag, vi diskuterer nu, nemlig »nul traktatændringer«. Han afviste forslaget om EF-Parlamentets øgede indflydelse, og han fastslog, at enstemmighedsreglen skal fastholdes, når det gælder det indre marked, og han afviste EPS-traktatudkastet. Det, vi stod med, var et klart nej til det udspil, der lå dernede.

Nu foreligger der så et forhandlingsresultat efter det topmøde, og efter min opfattelse er det resultat i alt væsentligt det samme som det, hr. Ivar Nørgaard så klart afviste den 29. november. Regeringen har stort set ikke opnået noget af substans i de forhandlinger, som har været ført på topmødet. Der er ikke blevet gennemført nogen åbenhed i EPS-sagen, der er ikke sikret, som vi har været inde på for lidt siden, nogen som helst juridisk holdbare garantier for miljø, sundhed og arbejdsmiljø.

Det vil sige, at de betingelser, hr. Ivar Nørgaard opstillede for, at et forhandlingsresultat kunne accepteres, ikke er opfyldt, og det står klart, at regeringen ikke gennem de resterende forhandlinger kan få dem opfyldt. Det vil igen sige, at forhandlingsresultatet, også selv om der måtte blive foretaget nogle krøller på det under udenrigsministermødet, er i modstrid med dagsordenen af 23. maj. Modstriden vil også være der, selv om det